

Vot particular de les conselleres Carme Figueras i Eva Parera a l'Acord 78/2018, de 18 de juliol, sobre l'anàlisi del programa *Solidaris*, emès per Catalunya Ràdio el 24 de març de 2018

Hem votat en contra d'aquest Acord, aprovat amb el vot de qualitat del president, pels motius següents:

L'edició del 24 de març del programa *Solidaris*, titulada "No normalitzar la repressió", aborda la declaració de presó incondicional per a diferents polítics catalans, dictada el dia abans. En el programa, **el conductor Albert Segura va formular tot un seguit de valoracions de caràcter personal en un tema de contingut eminentment polític, contravenint el seu deure de neutralitat, imparcialitat i rigor.** D'altra banda, en les diverses intervencions de les persones convidades al programa es pot inferir una **manca de pluralisme, atès que no hi va haver contrast d'opinions, ans al contrari, un posicionament únic, coincident amb el del locutor, en un tema present en el debat polític de la societat catalana.**

Solidaris es defineix com un magazín temàtic que tracta sobre diferents conflictes socials de l'actualitat (a Catalunya, a l'Estat i a la resta del món) i que pren un posicionament actiu en favor de la cultura de la pau i del respecte dels drets humans.

De l'anàlisi d'aquesta edició del programa, se'n constata en diverses intervencions del presentador que la temàtica prevista per aquell dia s'ha posposat per la setmana següent i s'ha canviat per la que s'ha titulat "No normalitzar la repressió". En la presentació del programa el conductor diu:

" [...] Però de la revolta a Múrcia en parlarem dissabte que ve, al *Solidaris*, no us ho perdeu. Avui, en aquest dia gris, al *Solidaris* volem saber què en pensen els defensors dels drets humans, els moviments socials, les advocades i les principals ONG del país sobre l'empresonament de Jordi Turull, Josep Rull, Raül Romeva, Carme Forcadell i Dolors Bassa. O de l'exili de Marta Rovira [...]" .

La vinculació que es fa de la vulneració dels drets humans respecte d'aquesta qüestió és clarament un posicionament de part alineat amb els argumentaris d'una determinada opció política.

Al nostre entendre, la manca de neutralitat i la presa de partit del conductor del programa s'evidencien en afirmacions com les següents:

«No ho podem normalitzar, de cap de les maneres. No ens hi podem acostumar. No podem desentendre'ns ni ser cada dia una mica més indiferents. Cinc presos polítics més; ja en són nou. Una exiliada més; ja en són set. Precisament el mateix dia que les Nacions Unides, que l'Alt Comissionat de Drets Humans, torna a renyar Espanya, com les grans ONG, observadors d'arreu i premsa internacional, exigint que es respecti els drets polítics. I és que això ja no només va d'independència, va, sobretot, de defensar els drets civils i polítics fonamentals, d'aturar una regressió democràtica espanyola, una deriva autoritària, que està pervertint les regles més elementals de l'Estat de dret; la separació de poders, la llibertat d'expressió, la legitimació de l'ús de la violència per resoldre un conflicte polític, l'abús de poder, la prostitució d'eines bàsiques del sistema democràtic, un tribunal que intenta dirigir un parlament, tergiversant fins al punt de convertir les manifestacions pacífiques del procés en un segrest d'hostatges, amb trets a l'aire, segons Llarena. No ho podem normalitzar.

No ho podem normalitzar perquè no, no és normal. No és normal haver de marxar a l'exili per poder fer-li de mare a l'Agnès, que s'ho mereix molt. Perquè no és normal no poder celebrar l'aniversari d'una filla, empresonat de nou a Estremera. Perquè no és normal haver-se d'acomiar, entre llàgrimes, de la família a la porta del Parlament, elegit democràticament. No és normal veure els escons buits amb llaços grocs. Per això, avui, al *Solidaris*, de Catalunya Ràdio, no farem el programa que teníem previst. No podem fer-lo.

[...] el *Solidaris* sempre triem un cantant, un músic, perquè ens recomani una cançó per acabar el programa. I avui, precisament, hem volgut que sigui el raper Pablo Hasel, condemnat a cinc anys de presó per la lletra de les seves cançons, per enaltiment del terrorisme, injúries a la Corona i a la policia".[...]

Amb el "Poema dels oprimits" marxem. Fins aquí aquest *Solidaris* especial, amb ONG, moviments socials, advocats, defensors dels drets humans que es neguen a normalitzar aquesta regressió democràtica espanyola, a l'atac als drets civils i polítics fonamentals, a la llibertat d'expressió, la legitimació de l'ús de la violència per resoldre un conflicte polític, la perversió de les regles més elementals de l'Estat de dret, la separació de poders. No ho podem normalitzar, de cap de les maneres. No ens hi podem acostumar. No podem desentendre'ns ni ser cada dia una mica més indiferents. Els del *Solidaris* no ho farem.»

D'altra banda, diverses preguntes del conductor als entrevistats són formulades per tal d'induir les respostes en un determinat sentit. A tall d'exemple:

"En quins països en què treballeu habitualment us trobeu aquests atacs a la llibertat d'expressió, aquesta repressió de drets civils, de drets polítics?"

"Tens la sensació que no es persegueix cap delictes realment comès, si no que es vol liquidar una opció política atribuint un delictes que només està a la imaginació del jutge?"

"Això us volia preguntar, en cinquanta anys de vida, Justícia i Pau, n'ha vist de tots colors... A què us recorda aquesta deriva?"

"Senyor Ribó, la presó preventiva dels processats i la prohibició a Turull d'exercir els seus drets polítics, és un atac greu als principis que sustenten l'estat de dret a Espanya? El Conveni Europeu de Drets Humans? Vostè ha estat precisament aquesta setmana a Suïssa, s'ha reunit amb l'Alt comissionat de l'ONU per denunciar la repressió davant una comissió de seguiment, creu que li faran cas?"

"En democràcia, la discrepància i la dissidència són necessàries per evolucionar. Per què els tribunals són tan durs amb les dissidències, siguin polítics independentistes, tuitaires, rapers, escriptors... i tan tous amb la corrupció econòmica?"

Al nostre entendre, al llarg del programa **es vulnera de manera reiterada l'apartat 2.1.1.4.1- Objectivitat, imparcialitat i equilibri informatiu, del Llibre d'estil de la CCMA**, atès que el conductor introdueix de manera clara i explícita valoracions personals de caràcter polític que poden constituir una presa de partit. També es constata l'absència de punts de vista diferents o fins i tot confrontats en relació amb el tema objecte d'anàlisi, fet que comporta una manca de pluralisme polític.

L'Acord adoptat amb el vot de qualitat de president, en contra del nostre criteri, determina que no hi ha cap vulneració en el programa analitzat. Acords com aquest poden posar en dubte la credibilitat del CAC, que té com a una de les seves obligacions vetllar pel respecte a les missions de servei públic dels mitjans de la CCMA.

Considerem que dels diferents acords adoptats en els darrers temps com a resposta a queixes relatives a manca de veracitat, manca d'equilibri, manca de pluralisme i presa de partit dels mitjans de la CCMA, es podria desprendre una certa permissivitat per

part del Consell. Al nostre entendre, en no ser més contundents respecte de determinats continguts de la televisió i de la ràdio públiques de Catalunya i d'actuacions dels seus professionals, el CAC podria implícitament estar validant una televisió i una ràdio públiques en què una part important de la població es pot sentir exclosa. És responsabilitat del Consell de l'Audiovisual de Catalunya vetllar per la qualitat i la credibilitat del servei públic audiovisual.

Eva Parera i Escrichs

Carme Figueras i Siñol

Barcelona, 19 de juliol de 2018